

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 19Csp/25/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6420201207
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Gindlová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2020:6420201207.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Andreou Gindlovou, v právnej veci žalobkyne: N. E., Q.. XX.XX.XXXX, W. U. Ž. XX, XXX XX Ž., štátna občianka SR, v konaní právne zast.: FALIS & Partners, s.r.o., so sídlom Lermontovova 14, 811 05 Bratislava, IČO: 51 769 654, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, v konaní právne zast.: JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou, so sídlom Majerníkova 3/A, 841 05 Bratislava, IČO: 42 185 190, v konaní o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 2.660,- € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu finančného zadostučinenia vo výške 400,- € spolu s nákladmi za uplatnenie pohľadávky za predžalobnú výzvu vo výške 40,50 €, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Súd žalobu žalobkyne vo zvyšnej časti z a m i e t a .

Súd p r i z n á v a žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 07.04.2020 domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť jej primerané finančné zadostučinenie vo výške 2.260,- € spolu s nákladmi za uplatnenie pohľadávky za predžalobnú výzvu vo výške 121,83 €. V žalobe poukázala na to, že uzavrela spolu so žalovaným dňa 14.02.2012 zmluvu o úvere č. 609600370, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 2.700,- €, ktorý sa zaviazala zaplatiť v 12 mesačných splátkach po 420,-€. Na účet žalovaného na základe predmetnej úverovej zmluvy uhradila sumu vo výške 9.441,15€. Žalobkyňa v ďalšom poukázala na to, že sa ako spotrebiteľka domáhala voči žalovanému ochrany svojich práv v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 7C/31/2014, kde súd rozsudkom zo dňa 10.11.2014 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 14Co/76/2017-106 zo dňa 17.04.2018 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 6.651,15€ s príslušenstvom z titulu bezdôvodného obohatenia. Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že úverová zmluva neobsahuje všetky zákonné náležitosti, a to - údaj o konečnej splatnosti poskytnutého spotrebiteľského úveru, ani o RPMN a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ na základe dvojstranného právneho úkonu uhradiť, ktoré skutočnosti spôsobujú, že zmluvu o úvere považoval za bezúročnú a bez poplatkov. Rozsudok Okresného súdu nadobudol právoplatnosť dňa 02.07.2018 a vykonateľnosť dňa 02.08.2018. Žalobkyňa sa predmetnou žalobou preto domáhala vydania finančného zadostučinenia v súlade s § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, keďže úspešne uplatnila na súde porušenie práva, za ktoré zodpovedá žalovaný. Poukázala na to, že primerané finančné zadostučinenie je považované za nástroj k odstráneniu ujmy nemateriálnej povahy.

Plní taktiež preventívnu funkciu, nakoľko musí odradiť rušiteľa od ďalšieho nezákonného postupu. Z vyššie uvedených dôvodov si žalobkyňa uplatnila voči žalovanému primerané finančné zadosťučinenie vo výške, ktorá predstavuje 40 % zo sumy bezdôvodného obohatenia, t.j. vo výške 2.660,- €. Pri zohľadnení danej výšky primeraného finančného zadosťučinenia zohľadnila intenzitu, časové trvanie závadného konania, satisfakčnú ako aj sankčnú funkciu zadosťučinenia. Poukázala pritom na to, že žalovaný požadoval a aj prijal od nej odplatu, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi, uvedené finančné prostriedky používal v období rokov 2013-2019, pričom žalobkyňa musela svoje právo hájiť pred súdom prvej inštancie, ako aj pred odvolacím súdom, nakoľko žalovaný voči prvostupňovému rozsudku podal odvolanie. Aj napriek právoplatnosti a vykonateľnosti súdneho rozhodnutia žalovaný priznanú sumu z titulu bezdôvodného obohatenia dobrovoľne neuhradil a žalobkyňa musela podať návrh na vykonanie exekúcie. Až v rámci exekučného konania došlo k vymoženiu bezdôvodného obohatenia. Za obdobie 14.02.2012 - 04.10.2013, t.j. 20 mesiacov žalovaný požadoval a prijal od žalobkyne za poskytnutý úver 2.700,-€ sumu vo výške 9.441,15€, čo sa dá charakterizovať ako úžera zo strany žalovaného, keďže v danom období došlo k výraznému znižovaniu príjmu žalobkyne a znižovaniu finančných prostriedkov potrebných na zabezpečenie jej základných potrieb ako aj členov jej rodiny. Žalobkyňa sa pritom pustila do sporu s nepochybne ekonomicky aj právne silnejším porušovateľom spotrebiteľských práv.

2. Žalovaný so žalobou žalobkyne nesúhlasil a žiadal, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Vo svojom písomnom vyjadrení poukázal na to, že zákon síce priznáva spotrebiteľovi právo domáhať sa primeraného finančného zadosťučinenia, avšak dané ustanovenie je potrebné vykladať reštriktívne. Priznanie požadovaných finančných prostriedkov prichádza, podľa názoru žalovaného, do úvahy len v tých prípadoch, keď porušenie práva nie je možné už napraviť inak. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušení. Podľa názoru žalovaného má rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom v konaní 7C/31/2014 dostatočný sankčný charakter v zmysle individuálnej aj generálnej prevencie. Žalovaný považuje, vzhľadom na okolnosti prejednávaneho prípadu, prípadné priznanie náhrady finančného zadosťučinenia za neprimerané. Podľa názoru žalovaného, žalobca neodôvodnil jasne a určito skutkové okolnosti týkajúce sa záväzkovo-právneho vzťahu medzi ním a žalovaným. Podľa názoru žalovaného priznanie požadovaných finančných prostriedkov prichádza do úvahy len v tých prípadoch, keď porušenie práva nie je možné už napraviť inak. Je tomu tak napríklad v prípadoch, ak by žalobcovovo právo na vydanie bezdôvodného obohatenia bolo premičané. Žalobca má za to, že opätovné sankcionovanie by bolo, vzhľadom na predchádzajúce konanie, neprimerane prísne. Žalovaný sa domáhal, aby súd pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení zobral do úvahy aj konanie žalobcu, ktorý sa domáha vydania finančného zadosťučinenia napriek tomu, že sám konal v rámci kontraktáčného postupu ľahostajne, keď svojim podpisom vyhlásil, že súhlasí s obsahom zmluvy, bol oboznámený so všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru a nemá k nim žiadne výhrady. Za spornú považoval žalovaný aj výšku požadovanej náhrady finančného zadosťučinenia, ktorú podľa jeho názoru žalobca nijakým spôsobom relevantne neodôvodnil. V danom prípade nie je priznaním finančného zadosťučinenia naplnená ani jeho preventívna funkcia, nakoľko žalovaný v novovzniknutých spotrebiteľských úverových vzťahoch už niekoľko rokov nepoužíva vytykané nedostatky. Podľa názoru žalovaného v prípade, ak bola spotrebiteľovi skutočne spôsobená ujma, do popredia sa dostáva kompenzačná funkcia, t.j. navrátenie do predošlého stavu. V danom prípade má žalovaný za to, že žalobcovi bolo priznané právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, teda nie je čo kompenzovať.

3. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov - rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 7C/31/2014-48 zo dňa 10.11.2014, rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 14Co/76/2017-106, výzvu právneho zástupcu žalobkyne adresovanú na žalovaného zo dňa 23.03.2020 na vydanie finančného zadosťučinenia, upovedomenie o začatí exekúcie č. 308EX/312/18-20 zo dňa 15.01.2019, ako aj ostatnými listinnými dôkazmi založenými v spisovom materiáli, a zistil nasledovný skutkový stav veci:

4. Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 7C/31/2014-48 zo dňa 10.11.2014 súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyne sumu vo výške 6.651,15 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne z danej sumy od 07.05.2014 do zaplataenia z titulu vydania bezdôvodného obohatenia. Predmetné rozhodnutie bolo rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/76/2017-106 zo dňa 17.04.2018 potvrdené. Z odôvodnenia uvedených rozhodnutí súd zistil, že úverová zmluva, ktorú uzavrela žalobkyňa so žalovaným, a to zmluvu č. 609600370 zo dňa

14.02.2012 súd posúdil ako zmluvu, v ktorej absentujú náležitosti podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia jednotlivých zmlúv. Súd poukázal na to, že zmluva o úvere uzatvorená medzi účastníkmi konania neobsahuje vo svojich ustanoveniach termín konečnej splatnosti, RPMN a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ na základe dvojstranného právneho úkonu uhradiť. Z uvedeného dôvodu došiel súd k záveru, že predmetnú úverovú zmluvu je nutné považovať s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z.z. za bezúročnú a bez poplatkov. Z vyššie uvedených dôvodov bola žalovanému uložená povinnosť vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške rozdielu medzi výškou poskytnutých úverov a zaplatených splátok na uvedené úvery, t.j. v celkovej priznanej výške 6.651,15 €.

5. Žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu vyzvala žalovaného výzvou zo dňa 23.03.2020 na vydanie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 2.260,- € najneskôr v lehote do 27.03.2020. Predmetná výzva bola doručená do sféry dispozície žalovaného elektronickou formou (mailom) dňa 23.03.2020. Žalovaný žalobkyni primerané finančné zadosťučinenie neuhradil.

6. Z vyjadrenia právneho zástupcu žalobkyne na základe výzvy súdu súd zistil, že žalobkyňa úver splácala v rámci jej možností riadne a včas. Žalovaným neboli vykonávané zrážky zo mzdy žalobkyne, a taktiež sa voči nej nevedla ani exekúcia za účelom vymoženia splátok z úveru.

7. Podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

8. Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že žaloba žalobkyne je dôvodná. Žalobkyňa v konaní jednoznačne preukázala, a to predložením rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 7C/31/2014-48 v spojení s potvrdzujúcim rozhodnutím Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 14Co/76/2017-106, že jej konkrétne práva ustanovené zákonom o ochrane spotrebiteľa boli porušené v dôsledku konania žalovaného, čím jej v súlade s § 3 ods. 5 uvedeného zákona vznikol nárok na primerané finančné zadosťučinenie. Súd sa nestotožňuje s tvrdeniami žalovaného, že za dané porušenie práv žalovaného postačovalo žalobkyni vydanie bezdôvodného obohatenia v rámci konania 7C/31/2014, nakoľko zákonodarca v uvedenom ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa explicitne uvádza, že spotrebiteľ má právo na primerané finančné zadosťučinenie v prípadoch, keď na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej daným zákonom resp. osobitnými predpismi od toho kto za porušenie práva alebo povinnosti zodpovedá. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že žalovaný porušením svojich povinností vyplývajúcich z ustanovenia § 9 ods. 2 zák. o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. neuviedol do zmluvy o úvere obligatórne náležitosti, ktoré ustanovuje zákon, z ktorého dôvodu bola predmetná zmluva o úvere súdom posúdená ako bezúročná a bezpoplatková. Predmetnú vadu spôsobil svojim konaním samotný žalovaný, tým, že v zmluvách neuviedol správnu výšku RPMN, dátum konečnej splatnosti úveru ako aj celkovú čiastku, ktorú bude musieť spotrebiteľ na úver zaplatiť, ktoré skutočnosti konštatoval tak prvostupňový súd, ako aj odvolací súd vo svojich rozhodnutiach. Žalobkyňa žalobou podanou v súdnom konaní 7C/31/2014 úspešne uplatnila svoj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia voči žalovanému a preukázala, že žalovaný porušil svoje povinnosti ustanovené zákonom č. 129/2010 Z.z., keď do zmlúv neuviedol zákonom vyžadované obligatórne náležitosti. Z uvedeného dôvodu mal súd za preukázané, v súlade s vyššie citovanou zákonnou úpravou došlo k porušeniu povinnosti žalovaného, za ktoré porušenie povinnosti zodpovedá samotný žalovaný. Potom v súlade s ust. § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. má spotrebiteľ právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti zodpovedá. V ďalšom sa súd preto zaoberal konkrétnymi skutkovými zisteniami ohľadne rozsahu, intenzity a následkov zásahu žalovaného do práv a oprávnených záujmov žalobkyne. Uvedené posúdenie je vecou individuálnych skutkových zistení, s tým, že súd následne na základne svojej

úvahy na podklade týchto zistení rozhodne, v akom rozsahu prizná finančné zadosťučinenie, ktoré musí byť primerané k skutkovým zisteniam. Primerané finančné zadosťučinenie predstavuje peňažnú protihodnotu nemajetkovej ujmy, no súčasne nepredstavuje náhradu za uplatnené finančné plnenie alebo prípadnú náhradu škody. Pokiaľ sa jedná o výšku náhrady, pri jej posudzovaní a dôvodnosti je potrebné vychádzať zo satisfakčnej a preventívnej funkcie finančného zadosťučinenia. Účelom satisfakčnej funkcie je optimálne vyváženie a zmiernenie následkov zásahu, ktorou je možné zmierniť dôsledky zásahu. Z preventívnej funkcie primeraného finančného zadosťučinenia zas vyplýva, že súd predovšetkým zvažuje okolnosti na strane rušiteľa, jeho subjektívnu stránku, najmä príčiny, ktoré viedli rušiteľa k zásahu, jeho intenzitu trvania, možnosť recidívy a pod.. Na druhej strane priznaná náhrada primeraného finančného zadosťučinenia nemôže znamenať neprimerané obohatenie spotrebiteľa. Pri stanovení primeranosti finančného zadosťučinenia súd dospel k záveru, že primeraným, vzhľadom na zistené skutkové okolnosti prípadu, sa súdu javí zadosťučinenie vo výške 400,- €. Súd danú sumu považoval za primeranú s ohľadom na intenzitu v zásahu žalovaného do práva žalobkyne ako spotrebiteľky, slabšej zmluvnej strany, ako aj vzhľadom na výšku sumy, ktorú žalovaná žalobcovi nad rozsah zmluvy poukázala v období rokov 2012-2019 (suma vo výške 6.651,15 €). Súd taktiež prihliadol k tej skutočnosti, že žalovaný, a to napriek tej skutočnosti, že mu bola právoplatným rozhodnutím súdu uložená povinnosť vydať žalobkyňi bezdôvodné obohatenie v uvedenej výške, svoju povinnosť nesplnil v lehote stanovenej súdom na jej splnenie, z ktorého dôvodu žalobkyňa musela viesť aj exekučné konanie na vymoženie danej sumy. Súd má preto za to, že žalovaný svojim protiprávnym konaním neoprávnene zinkasoval od žalobkyne finančnú sumu vo výške 6.651,15 €, teda v sume väčšieho rozsahu, ktorú sumu žalobkyňa zadržávala v období rokov 2013 - 2019, teda po dlhšie časové obdobie dané finančné prostriedky neoprávnene používal, hoci na ne nemal nárok. V neprospech žalovaného svedčí aj tá skutočnosť, že žalovaný uvedené peňažné prostriedky nevrátil žalobkyňi ani bezprostredne po právoplatnosti rozhodnutia súdu v lehote na vykonanie rozhodnutia, avšak žalobkyňa bola nútená domáhať sa vydania týchto prostriedkov až cestou exekučného konania. Súd má preto vzhľadom na výšku predmetnej sumy, obdobie zadržavania finančných prostriedkov ako aj spôsob ich vydania (cestou exekučného konania) za to, že uvedený zásah do práv žalobkyne bol takej intenzity, že je nutné vydať jej primerané zadosťučinenie, a na reparáciu daného stavu nepostačuje, že žalobkyňi bola daná suma bezdôvodného obohatenia vydaná v súdnom konaní. Na druhej strane súd pri stanovovaní výšky finančnej náhrady prihliadol pritom aj na to, že žalobkyňa uvedené splátky pôžičky hradila žalovanému počas trvania zmluvného vzťahu dobrovoľne, a to bez toho, aby jej žalovaný vykonával zrážky zo mzdy v neprimeranej výške, resp. voči nej bola vedená exekúcia, ktorá by predstavovala ďalší vážny zásah do práv žalobkyne. Z vyššie uvedených dôvodov súd ustálil výšku primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 400,- €, tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Pokiaľ sa žalobkyňa domáhala vydania finančného zadosťučinenia vo výške 2.260,- €, súd žalobu žalobkyne vo zvyšnej časti zamietol.

9. Súd súčasne priznal žalobkyňi aj nárok z titulu uplatnenia pohľadávky (za predžalobnú výzvu), ako príslušenstvo pohľadávky, ktoré predstavuje náklady spojené s vymáhaním pohľadávky. Vzhľadom k tomu, že súd žalobkyňi priznal primerané finančné zadosťučinenie vo výške 400,- €, z uvedeného dôvodu súd pri účtovaní tarifnej hodnoty advokáta za zastupovanie postupoval v súlade s § 10 ods. 1 Vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb a priznal žalobkyňi náhradu vo výške 40,50 € (1,66 x 8 + 16,60 + režijný paušál vo výške 10,62€). Vo zvyšnej časti daný nárok žalobkyne zamietol.

10. O trovách konania súd rozhodol postupom podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že priznal úspešnej žalobkyňi nárok na plnú náhradu trov konania. Aj keď žalobkyňa v súdnom konaní uplatňovala právo na finančné zadosťučinenie vo vyššej výške, z ktorého dôvodu jej nárok bol v časti zamietnutý, súd žalobkyňi priznal plnú náhradu trov konania, keďže v danom prípade výška finančného zadosťučinenia závisí od úvahy súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Toto právo nemajú strany sporu, ktoré sa vzdali práva podať odvolanie.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný neplní dobrovoľne to čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie.